

Laat ook u zich in beweging brengen?

Mensen in armoede geven zelf aan wat Welzijnszorg politiek moet eisen

- ▶ Tientallen projectpartners krijgen jaarlijks steun
- ▶ Drie thema's centraal: mobiliteit, wonen, gezondheid
- ▶ Armoede wegwerken is werk van lange adem

Erik DE SMET

Thuislozenboerderij Kodiel in Merchtem is dit jaar een van de projectpartners van de adventsactie Welzijnszorg. Voor het idee tekenden het Brusselse onthaalhuis Albatros en een dienst beschut wonen. Thuislozen, vaak personen met geestelijke en lichamelijke problemen, vinden bij Kodiel een zinvolle dagbesteding: dieren verzorgen, met de huifkar rijden of brood bakken.

Veel subsidies krijgt Kodiel niet, wel steun van Welzijnszorg. „Een handvol mensen had, inmiddels veertien jaar geleden, een prachtig idee, maar anderen daarvan overtuigen bleek niet eenvoudig”, herinnert Hedwig Dom van Kodiel zich. „Welzijnszorg was een van de weinigen die van meet af erin geloofden en zonder haar steun hadden we nooit kunnen starten.”

Vorig jaar gaf Welzijnszorg ruim 800.000 euro uit aan tientallen projecten. Achttien daarvan zijn starters, vier zijn innovierend en zullen gedurende enkele jaren nieuwe wegen in de armoedezorg verkennen. Van al dat geld is 300.000 euro nog altijd afkomstig uit collectes, in kerken en op andere plaatsen.

Tijdens de adventsperiode legt Welzijnszorg de nadruk ech-

ter evenzeer op haar politieke campagne, verspreid via 32.000 campagnekranten. Drie thema's staan dit jaar centraal: mobiliteit, huisvesting en gezondheid. „Die moet je als één en ondeelbaar beschouwen”, benadrukt Bert D'hondt van Welzijnszorg. „We streven immers naar duurzaamheid, naar ingrepen die op de lange termijn het leven van mensen in armoede daadwerkelijk verbeteren. Daarom polsten we hen over wat ze zelf belangrijk vinden voor een toekomst zonder armoede en de resultaten van die gesprekken goten we in politieke eisen.”

Soms wordt een politieke eis werkelijkheid. Een recent voorbeeld daarvan is de zogeheten derdebetalersregeling: de rechtgebende betaalt de zorgverlener slechts het eigen deel van de kosten, terwijl het ziekenfonds de rest regelt.

„Het is een utopie dat je op korte termijn de armoede bij ons kunt wegwerken”

Dit jaar ijvert Welzijnszorg onder meer voor de zogeheten verankerde basisbereikbaarheid, waarbij mensen in armoede op eenvoudige en betaalbare wijze essentiële bestemmingen moeten kunnen bereiken. Ze klagen er dan ook over dat ze vanwege hun goedkope en bijgevolg vaak afgelegen woningen moeilijk op het werk geraken, naar een sollicitatiegesprek of zelfs tot bij verwanten. De oplossing kan aangepast openbaar vervoer zijn, maar evenzeer een innovatieve vervoersvorm die aansluit op het openbare net.

Bert D'hondt: „Het woonprobleem is een kluwen: hoge energiekosten, vochtproblemen, hoge woonkost. Hoe pak je de lage kwaliteit van veel huurwoningen aan? Omdat die in het laagste segment van de huurmarkt meestal in slechte staat verkeren, vragen we een groot renovatiepact, waarbij allereerst geld wordt vrijgemaakt voor de renovatie van die huurwoningen.”

Gezondheid is meer dan een kwestie van toegankelijke gezondheidszorg. Preventie is even belangrijk: gezonde voeding, voldoende beweging, een gezonde leefomgeving en vooral je goed voelen in je hoofd. „Uit gesprekken in Welzijnsschakelgroepen blijkt een grote nood aan informatie en begeleiding”, stipt D'hondt aan. „Tegelijk gezond en goedkoop koken, vereist immers kennis en kunde. Die bijbrengen, is volgens ons een taak voor middenveldorganisaties.”

Welzijnszorg hamert nu al zolang op dezelfde spijker. Is dat niet frustrerend? „Het is een utopie dat je op korte termijn erin kunt slagen armoede uit de wereld te helpen”, zegt Bert D'hondt. „Ook voor beleidmakers is het lastig. Wij zien het als een van onze taken het grote publiek in beweging te krijgen en vragen te doen stellen. Waarom is er een woonbonus voor eigenaars en niet voor huurders? Helemaal zit de maatschappelijke context niet mee. Mensen die uit de boot vallen, krijgen daar nu al te vaak zelf de schuld van.”

Op <https://nieuw.kerknet.be> kunt u een filmpje over Kodiel bekijken.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Wereldburgers

„Het moet in de zomer van 1981 zijn geweest. Ik zat in het eerste middelbaar en we gingen met ons gezin op reis naar Hongarije, dat toen nog achter het IJzeren Gordijn lag. Dat was de meest opzienbarende vakantie uit mijn jeugd. Vrienden op school konden het amper geloven. Hongarije! Zo ver weg, een land op een andere planeet. Welke taal spraken ze daar? Wat aten ze ginds? En wat gingen we daar in godsnaam zoeken? Nee, verder dan Frankrijk reisden de meesten niet. Eerlijk gezegd, wij doorgaans ook niet.

Wat een contrast met de jongeren vandaag. Er valt nauwelijks nog een reisbestemming te bedenken waarmee je op de huidige jeugd indruk kunt maken. Niet dat ze zelf overal geweest zijn, maar iedereen kent wel iemand die exotische bestemmingen over de hele wereld bezocht. Wie jonge mensen nog met verstomming wil slaan, kan best een reis naar de maan boeken.

Jongeren zijn vandaag wereldburgers. Doordat de hele wereld zo bereikbaar is geworden, hadden velen al de kans verre landen te bezoeken. Meer nog dan dat, is er echter de digitale wereld. Via sociale media en hedendaagse communicatiemiddelen onderhouden ze moeiteloos wereldwijde contacten. Een Facebookvriend in Australië of Chili is even vlot bereikbaar als een uit de eigen buurt. Al moeten we de situatie ook niet romantiseren, de meeste Facebookvrienden wonen wel degelijk om de hoek. Toch merk je dat die wereldwijde kanalen de hedendaagse jeugd een ander blikveld geven.

We merken het ook aan hun toegenomen talenkennis, meer bepaald de kennis van het Engels. Je moet eens een half uurtje naar het VTM-programma *The Voice Kids* kijken. Je hoort er lagerschoolkinderen beter Engels hanteren dan hun ouders of grootouders ooit zullen kunnen. Die kennis zal hen vroeg of laat van pas komen.

Laten we niet onderschatten hoe belangrijk de Europese Unie in die evolutie is. Het is tegenwoordig modieus om denigrerend te praten over Europa, maar we vergeten daarbij al te gemakkelijk de grote verworvenheden van het Europese project. Het vrije verkeer maakt bijvoorbeeld dat elke EU-lidstaat vlot toegankelijk is. Geen jongere vindt Hongarije nog ver weg. Via het uitwisselingsprogramma *Erasmus+* gaan jongeren studeren in heel Europa. Ze leren er andere talen, verruimen hun blikveld en kennissenkring. Wanneer gaan we Europa eens gewoon als ons binnenland beschouwen?

Reizen en studeren in Europa is dus voor veel jonge mensen heel gewoon geworden, maar sommige jongeren gaan nog verder. Hun wereldwijde blik opent hen echt de ogen. Zij zien in hoe bevoorrecht jonge mensen hier zijn en hoeveel zwaarder jongeren het elders in de wereld hebben (al moeten we daaraan toevoegen dat ook in Europa een jongere op de drie opgroeit met een risico op armoede of sociale uitsluiting). En dus gaan ze zich vrijwillig engageren om het lot van anderen te verbeteren. Vaak doen ze dat door ngo's te steunen die hier middelen ronselen om in het Zuiden in te zetten. Dat is mooi, want zo ontwikkel je een betrokken wereldburgerschap.

Maar kijk, sommigen doen nog een stap verder. In ons *Dossier* deze week maken we kennis met jonge mensen die als vrijwilliger naar verre oorden trekken. Ze gaan er zich belangeloos inzetten voor minder fortuinlijke medemensen of voor andere goede doelen. Ze zijn niet alleen wereldburgers met hun verstand, maar ook in hun hart. Het zijn mooie, hoopvolle verhalen, die alweer aantonen hoeveel potentieel er schuilt in de jeugd van tegenwoordig.

Op een moment dat angst voor vluchtelingen en terreur ons in mentale bunkers jaagt, tonen jonge mensen dat de wereld steeds opener wordt. Dat is onomkeerbaar. Laten we van onze jeugd leren dat daarin niet alleen gevaren, maar vooral veel grote troeven schuilen. 99

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

Kodiel, projectpartner van Welzijnszorg, leert thuislozen paarden en ezels mennen. © Layla Aerts